

Alkotmánybíróság

IV/1069-8/2016.

*hivatalos beadvány*

<b>ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG</b>	
Ügyszám: <i>10/1069-10/2016</i>	
Érkezett: <b>2016 SZEPT 22.</b>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>2</i> db	<i>Few</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybírósághoz 2016. április 25-én érkezett alkotmányjogi panasz indítványommal támadott Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.433/2015/13. számú ítélete ellen a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmemet a Kúria Kfv.III.37.572/2016/2.számú végzésével elutasította.

A Kúria hivatalból utasította el a felülvizsgálati kérelmemet, mert a pertárgyi bírságot kivető határozatban megnevezett bírság összege nagysága miatt jogszabály zárja ki a felülvizsgálatot, mivel az egyes erdőtulajdonosok egyenként és évente 1 millió forint alatti lettek egyedileg bírságolva, és jogszabály kizárja az 1 millió forint összeghatár alatti bírságot kivető határozat bírósági felülvizsgálatát.

A Kúria érdemben tehát nem vizsgálta felülvizsgálati kérelmemet, mivel erre hatásköre nem volt, ezért a Kúria végzésére nem nyújtok be alkotmányjogi panaszt, mivel az alkotmányjogilag nem kifogásolható, és ugyanakkor nem érinti eredeti, az I. fokú bírósági ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panaszomat.

Tekintettel arra, hogy a jogerős I. fokú ítélet ellen sem rendes, sem rendkívüli perorvoslatra nem volt lehetőségem kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a tárgyi I. fokú ítélet ellen korábban benyújtott alkotmányjogi panaszomat korábbi beadványom alapján szíveskedjen elbírálni alapjogi szempontok szerint, tekintettel arra, hogy az I. fokú ítélet után nem keletkezett és nem is keletkezhetett olyan bírósági döntés, ami az érdemi alkotmánybírósági eljárás megindítását kizárná, vagy az eljárás szüneteltetését indokolná.

Mivel ezt a jogi tény, tehát, hogy nincs felülvizsgálatra lehetőség a Kúrián nem vitatom, az érdemi eljárást meg sem indító Kúria határozatra nem terjesztem ki alkotmányjogi panasz indítványomat, ugyanakkor az I. fokú ítéletre benyújtott panaszomat minden tekintetben fenntartom.

Az, hogy jogszabály zárja ki felülvizsgálatot egyben azt is jelenti, hogy az i. fokú bírósági ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panaszom teljes értékűnek tekinthető, ezért kérem annak elbírálását a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

Megjegyzem, hogy az alkotmányjogi panasz indítványom tárgyát képező I. fokú ítélet alaptörvénysértést is megvalósító, ugyanakkor az eljárási jogot is súlyosan sértő ítélet ellen objektív okokból semmilyen, tehát sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslattal nem élhettem.

Korábban Tisztelet Alkotmánybíróságnak benyújtottam a Kúria által most hivatalból, érdemi vizsgálat nélkül elutasított felülvizsgálati kérelmem egy másolati példányát, ez tartalmaz alkotmányjogi érveket is, kérem, hogy jelen tárgyi alkotmányjogi panasz vizsgálata során ezeket is szíveskedjen figyelembe venni, mérlegelésbe vonni ebben az eljárásában.

Panasz kiegészítésként csatolom az alperes perben benyújtott nyilatkozatát, mely azért alaptörvénysértő, mert a keresetem érdemi vizsgálatának elutasítását kérte a bíróságtól, egy olyan ítéletre, mint ítélt dologra való hivatkozással, mely ítélet eleve egy olyan korábbi közigazgatási eljárás felülvizsgálatára irányult, mely eljárásban sem a hatóság, sem a bíróság nem biztosította az erdőtulajdonosok számára azokat az alapjogi garanciákat, melyeket a jogszabály, a tárgyi hivatalból indított közigazgatási ügyet elrendelő végzés a tárgyi ügyben hozott első érdemi határozat, mint

releváns eljárást és okiratot megnevezett és amire hivatkoztam a keresetemben, de azt ebben a körben el sem bírálták, ezért az ellen az ítélet ellen is alkotmányjogi panaszt nyújtottam be a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, mely IV./390-17/2015 folyamatban van.

Az I. fokú bíróság által hivatkozott közigazgatási határozat, amit korábban az I. fokú bíróság hatályában fenntartott olyan időbeli érvénnyel, vagy hatállyal nem rendelkezett, ami alapján ítélt dolognak lehetne azt kezelni tárgyi perben keresetem vonatkozásában, ugyanis tárgyi per közigazgatási eljárása arra irányult hogy a korábbi, a tárgyi perben hivatkozott határozatban előírt kötelezettségek teljesítését ellenőrizze, mégpedig oly módon, hogy a hatósági terepi bejárás eredményeit összevesse a körzeti erdőterv (vagy ha van ilyen az abból lebontott éves erdőterv) aktuális adataival és ez alapján állapítsa meg a kötelezettséget. Tárgyi pernek tényállása célja más, mint az ítélet dologként hivatkozott határozat, ami egy akkori állapotot és kötelezettségeket vizsgált, amire való hivatkozás azt jelenti, hogy a **bíróság a tárgyi perben megtagadta a keresetem érdemi vizsgálatát azaz az érdemi jogorvoslatot**, hiszen olyan korábbi ítéletre hivatkozott, mint ítélet jogra, mely pernek tárgya más volt, mint a tárgyi ügy tárgya. Tárgyi keresetemenk ugyan is az a tárgya, hogy a korábbi határozatban foglalt kötelezettségek teljesítése ellenőrzése nem megfelelő és Alaptörvény elles volt, ehhez a jogorvoslathoz való jogomtól értelem szerűen megfosztott azzal, hogy egy korábbi más tárgyú és tényállású (azonos jogi tárgyú, azonos erdőre vonatkozó de más tartalmú) határozatnak ítélet jogerőt tulajdonított.

Kizárt, hogy az I. fokú bíróság tényállást és az okirati bizonyítékokat a tények és bizonyítékok szabad bírói mérlegelése körében nevezte volna meg az I. fokú bíróság. A bírósági eljárás során ezt alaptörvénytől eljárásban tette az I. fokú bíróság.

Minden kétsége kizáró jogi tény, hogy a bírósági eljárásban a mérlegelhető tények és bizonyítékok köre adott, ezek köre biztosítja az alkotmányosságot, részben mert ezek alkalmasak csak a jogok és kötelezettségek valamint a jogorvoslat érdemi érvényesítésére, részben pedig azért, mert ezek konkrét köre a körzeti erdőterv eljárási alkotmányos garancia, ezzel kapcsolatos kifejezetten alkotmányjogi érveimet a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt már a folyamatban lévő ügyben, ügyekben korábbi beadványaim révén részletesen kifejtettem több alkalommal.

Ezt a beadványt annak a jelenleg is a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban lévő erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozatnak a bírósági felülvizsgálata ügyében nyújtotta be az alperes, mely per tárgyi határozatát ugyanazon hivatalból indult végzéssel indította el, mint a bíróságot kiszabó szankcionáló eljárást. Ebben a nyilatkozatban az alperes azt állítja, hogy olyan tartamú ítélt született egy két évvel korábbi közigazgatási ügy kapcsán, ami ítélet dolognak tekinthető, ezért ebben a perben még csak mérlegelni sem kell a bíróságnak a keresetemet. Ez az alperesi állítás egyben azt is jelenti, hogy azt kérte a bíróságtól, hogy feltétel és érdemi vizsgálat nélkül utasítsa el keresetemet.

A fentiek alapján tényként kell megállapítani, hogy a keresetemet érdemben nem vizsgálta a bíróság, emellett ráadásul a per eldönthetőségének előkérdése eldöntésére egyedül alkalmas perben hozott döntés meghozatala előtt hozott döntést a szankcionáló perben. Az is tény ugyanis, hogy a tárgyévi (!) erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felszólító határozattal zárult közigazgatási eljárás állapíthatott csak meg bármilyen kötelezettséget, vagy felróható kötelezettség mulasztást, mely utóbbi tény adhatott jogalapot szankciót eredményező határozat meghozatalára, ilyen határozat született ez ellen is éltem jogorvoslattal, a szankcionáló határozatot hatályában fenntartó ítélet azonban még csak nem is az aktuális évben és eljárás csoportban hozott határozatra, hanem korábbi év határozatára hivatkozott a bíróságot határozat és az I. fokú bírósági ítélet. *Vélt vagy valós, jogalappal bíró, vagy nem bíró jogszerű, vagy jogszerűtlen erdőfelújítási kötelezettséget megállapító határozat csak abban az évben, mégpedig a kötelezettséget megállapító eljárást is indító az évi végzés alapján indított szankcionáló eljárásnak lehet csak jogalapja, a következő, újabb végzéssel indult eljárásban már nem.*

*Természetesen a tartamos erdőgazdálkodás alapját képező folyamatos hatósági körzeti erdőtervezési eljárásban egymásra épülnek az eljárások és határozatok, de alapvető különbség van aközött, hogy egy korábbi bázis év határozatban is (!) előírt kötelezettség teljesítését ellenőrzi a tárgyévi eljárásban, vagy a korábbi határozattal kasztrálja a tárgyévi határozatot, mely eljárással kiüresíti a tárgyévi közigazgatási eljárást magát is, továbbá az Evt. eljárási normatív szabályait, amivel értelmetlenné teszi az eljárást, hiszen annak eredeti célját, miszerint azt kell az eljárásban*

*megállapítani, egyebek mellett (!) hogy a korábbi kötelezések teljesítésre kerültek-e, ha nem, ez a mulasztás kötelezettnek felróható okból történt-e, amiből az következik, hogy nem is teljesülhet az ellenőrzési funkció, hiszen az új határozat kizárólag a korábbi megismétlése lenne, az ítélt jog alapján nemcsak a jogorvoslat, de a további eseteleges intézkedések jogalapjaként hivatkozható, a két határozat meghozatalakor érvényes tényállások közötti különbségek megállapítása is lehetetlen. A józan ész nevében is kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vessen véget a bíróságok jogot, alaptörvényt is és a józan eszt is sértő 15 + 5 éve tartó ámokfutásának ! Abszurd állítása az I. fokú bíróságnak az a döntése, hogy nem szükséges érdemben vizsgálni azt a kereseti elemet, hogy a korábbi évben hozott határozathoz képest milyen változások történtek, illetve mit tartalmaz a tárgyévi körzeti erdőterv, pusztán azért, mert a korábbi évben hozott, erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozatot, mely határozat az akkori, 2013. évi kötelezettségek teljesítését ellenőrizte az azt megelőző 2013. év kötelezettségeihez képest, a Kúria hatályában fenntartotta.*

A feni francia bekezdésben ismertetett folyamatban kizárásra került a jogok érvényesítése a perben, a kizárt körzeti erdőtervezési eljárás alkotmányos eljárási garancia, *tulajdon feletti rendelkezés jogának korlátozása* is megtörtént ezért az én saját érdekkörömben sérült az Alaptörvény XIII. cikke.

A közigazgatási bíróság előtt még folyamatban lévő ügyben benyújtott, most mellékelt alperesi hatósági nyilatkozatnak azért van jelentősége, mert *a két ügyet egy végzéssel indította az erdészeti hatóság, keresetemet mindkét határozat felülvizsgálata ügyében egyben nyújtottam be az I. fokú bíróságra, együtt kezdte a bíróság tárgyalni a két ügyet aztán választotta szét két önálló ügyre, a jelenleg folyamatban lévő ügy pedig mind a jogszabály, mind az eljárást indító végzés szerint a szankció esetleges megállapítására egyedül alkalmas eljárás, de még ennek sincsenek meg a további előfeltételei, mivel a hatóság nem készített körzeti erdőtervet, ami viszont alkotmányos eljárási garancia.*

19 éve tartó hatósági és bírósági diszkriminációmát jellemzi, hogy most az I. fokú bíróság a két ügy külön tárgyalását arra használta ki, hogy jogaim érvényesítése körében meghatározó tényeket a másik maig befejezetlen peres ügy körébe különítette el, így azok a jelen panaszom tárgyát képező határozat felülvizsgálata során nem kerültek mérlegelésre, holott azok előkérdések, ellenben bevonta a perbe egy korábbi ügy hasonló tartalmú de a tárgyi ügyben nem releváns - és hasonlóan jogsértő és alaptörvényt sértő módon lefolytatott eljárás- adatok alapján meghozott ítéletet pusztán azért, mert akkor a keresetemet elutasító határozat született, aminek a behivatkozásával az I. fokú bíróság most azt a látszatot kelthette, hogy az ügy tárgyában már ítélt dolog született, amit egyébként, ismétlem, jogszabály, a mindenkori erdészeti hatósági ellenőrzéseket elrendelő végzés, a most éppen megkerült erdőfelújítási kötelezettség megállapítására irányuló részeltérési határozata is kizár.

A hatóság most csatolt nyilatkozata önmagában is annak manifeszt bizonyítéka, amit alkotmányjogi panasz indítványomban már kifogásoltam, és az alaptörvényt sértés tényeként neveztem meg, hogy az I. fokú hatóság pertárgyi eljárást megindító végzésében, valamint az erdőfelújítási kötelezettség meglétét, esetleges teljesítését vizsgáló eljárásban is és a jogszabályban garantált jogot azt, hogy az eljárás tárgya az esetleges kötelezettségek megállapítása mellett annak vizsgálata is, hogy az esetelegesen megállapított mulasztás felróható-e az erdő tulajdonosának, mindennek vizsgálatát kizárta az I. fokú bíróság egy korábbi irreleváns határozatra hivatkozva a releváns határozat helyett. Ismétlem az itt említett határozatok a negligáltak is alaptörvényben garantált jogok és kötelezettségek érvényesítésének alaptörvényi garanciái is egyben, nem egyszerű jogi szakmai eljárások.

Egyszerű logikai következtetés kérdése annak megállapítása, hogy, ha egy adott ügyben ha egy végzés az eljárás tartalmát abban határozza meg, hogy az adott tárgyévi időpontban végrehajtandó terepszemle adatait az erdő terv/körzeti erdőterv aktuális tárgyévi adataival kell összevetni, és ez alapján lehet megállapítani az esetleges kötelezettségeket, esetleges mulasztást, esetleges felróhatóságot, és ha az alperes hatóság, valamint a bíróság arra az álláspontra jut, hogy ezeket az eljárásokat, eljárási és alkotmányos garanciákat [(Evt. R felróhatóságot garantáló szakasza (lásd végzés)], alkotmányos eljárásjogi garanciát jelentő, hivatalból indítandó körzeti erdőtervezési hatósági eljárás ) bármilyen hivatkozással teszi is ezt, az azt jelenti, hogy a bíróság túllép Alaptörvényben előírt hatáskörén és megsérti az Alaptörvény 25 cikkét mert a hatóság, mint közigazgatási önálló hatalmi ág és csak a törvény normaszövegében meghatározott eljárásban és nem egyedi, már személyre szóló határozatban hozhat létre jogérvénnyel bíró olyan tény, ami tartamában erdőfelújítási kötelezettséget, vagy mulasztást, vagy szankciót eredményez, ezt sem a hatóság egyedi határozatban, sem a bíróság ítélettel nem pótolhatja.

Az, hogy a hatóságok és a bíróságok tényleges joggyakorlata alapján már nem lehet tudni, hogy mely hatalmi ág, mikor, milyen körülmények között, miben milyen kötelezettséget előíró döntést hozhat az alaptörvény cikke által garantált jogbiztonságot sérti és mivel törvény alkotmányosan (ti. a az erdő használatát korlátozzák, szabályozzák az Evt. rendelkezései az egészséges környezethez való Alaptörvényben garantált közérdekre hivatkozással korlátozható) **korlátozza az erdő tulajdonjoga feletti rendelkezést**, azonban ez a korlátozás csak arányos és indokolt lehet, ezért a jogalkotó a közhatalmi korlátozásnak biztosította az **alkotmányos ellensúlyát**, ami az Evt. által normatív módon, részleteiben leírt hatósági körzeti erdőtervezési eljárás. **Ennek az alkotmányos eljárási garanciának a hiánya eredményezi az alaptörvényt sértő helyzetet**, mert miközben kötelezettséget ír elő, a jogaim és kötelezettségeim érvényesítésétől is elzár, hiszen a perben a bíróság már a jogorvoslattól is elzár (...) illetve egy esetleges jogorvoslat sem lehetett volna hatékony, hiszen körzeti erdőterv hiányában mint a kötelezettségek jogérvényes forrása hiányában jogaimat és kötelezettségeimet a perben sem de korábban a közigazgatási eljárásban sem tudtam volna érvényesíteni, vagy ezeket bizonyítani, mert ezek közhitelesen csak a körzeti erdőterv illetve az Országos Erdőállomány Adattárra hivatkozással érvényesíthető jogok, melyek viszont nem léteznek a hatóság Alaptörvényt sértő mulasztása miatt. A keresetemnek döntő eleme volt ennek a hatósági mulasztásnak a ténye, a bíróság ezt még mérlegelési körbe sem vonta, ítéletben meg sem említette, amivel egy alkotmányos eljárási garanciát zárt ki a tényleges eljárásban.

Értelemszerűen, mivel az Evt. az erdőtulajdonos számára alkotmányosan védett közérdek körében ír elő kötelezettséget értelemszerűen e kötelezettségek teljesítésének akadályozásával sérül az Alaptörvénynek e közérdeket azaz, az *egészséges környezethez való jogot* garantáló **XXI. cikke**, továbbá, mivel az ítélettel érintett erdőingatlan Natura 2000 terület, amit a Magyar Állam részéről aláírt nemzetközi szerződés .... véd és környezeti hatástanulmány készíttést ír elő a hatóság számára az általa készített körzeti erdőtervhez, illetve a tárgyi ügyben egy természetben összefüggő erdő hatósági teljes tarvágása utáni újraerdősítéséhez, amit nem tett meg a hatóság ezért ezt a *nemzetközi egyezményt megsértette*, amivel megsértette az Alaptörvény P és Q cikkét.

Az egészséges környezethez való jogomat közvetlenül nem sértette meg a bíróság, hiszen egyetlen erdő élővilágának elpusztításával az én egészségem nem fog károsodni, azonban ez is, akárcsak a másik nem az én közvetlen érdekkörömben tartozó de azt mégis közvetlenül érintő közérdeket garantáló jog a nemzetközi egyezmények betartását előíró Alaptörvény P és Q cikke sérelme alkotmányos kérdést érint és azt sem lehet elvitatni, hogy mindez érinti az adott ügyemben a bírói döntést, mert a jogszabályok számomra az alaptörvény által garantált környezetvédelemhez valamint nemzetközi egyezmények betartása kapcsán kötelezettségeket ír elő, tehát ha ebben korlátoznak az a közérdekhez fűződő alapjog sérelme általában, de, ha azt megsérti a bíróság számomra az alanyi alapjogok terén okoz alapjogsérelmet. Az Alkotmánybíróság hatásköre álláspontom szerint az egyedi peres ügy kapcsán a Abtv. 27. § (1),(2) bekezdésben foglaltak szerinti feltételek megléte miatt megvan ebben az ügyben is az Alkotmány XXI. és P., Q. cikkei vonatkozásában is. Más megfogalmazásban a jogok és a kötelezettségek csak együttesen érvényesíthetőek, aszerint, hogy a bíróság hogyan ítéli meg a környezetvédelem és a nemzetközi joghoz fűződő jogaim kötelezettségeim tartalmát, úgy alakulhat maga a bírói döntés, tehát teljesülnek az Abtv. 27.§ feltételei.

Az viszont vitán felül áll, hogy a konkrét alapjogaim sérelme révén adott ügyben sérül az Alaptörvény B) cikk (1) „Magyarország független, demokratikus jogállam.” elvéből levezethető jogbiztonság követelménye akkor is, ha az Alkotmánybíróság több más ügyben hozott határozata szerint a jogbiztonság nem alapvető jog.

Az pedig az Alaptörvény által garantált jog, hogy ne a bíróság, hanem a közigazgatási hatóság döntsön a hatósági ügyben és ne a bíróság, ellenben a bíróság alkalmazza a jogot a hatóság döntésére, ez az egyedi ügyemben mindkét vonatkozásban fordítva történt, ez is mutatja, hogy az Alaptörvény P) és Q) cikke sérelme a bírói döntés alkotmányjogi minősége körében csak együttesen értelmezhető.

Tulajdon feletti rendelkezés közhatalommal való korlátozása ellensúlyaként meghatározható eljárási garanciát megtestesítő Evt. rendelkezés negligálásával az I. fokú bíróság megsértette az Alaptörvény tulajdon feletti rendelkezés garantáló XIII. cikkét.

Alkotmányos alapjogra való hivatkozással is csak arányosan és indokolt esetben és mértékben korlátozható más, szintén az Alaptörvény által garantált alapjog, ez esetben viszont ez a korlátozás indokolatlan, jogsértő, és aránytalan

korlátozás, hiszen a tulajdon feletti rendelkezést, valamint a jogorvoslathoz való jogot, valamint a közigazgatási eljárásban, valamint perben a jogok és kötelezettségek hatékony gyakorlását a bíróság teljes mértékben kizárta az én esetemben a súlyosan diszkriminatív eljárásával.

Azt, hogy az alperes nyilatkozata alapján megnevezett okirattal, eljárással (egy illetve több évvel korábbi határozatok, ítélet) helyettesítette mintegy az I. fokú bíróság a végzésben, keresetben, tárgyi határozatban valamint jogszabályban erre jog szerint kijelölt és megnevezett okiratokat a kötelezettség, vagy kötelezettség mulasztás jogérvényes bizonyítására, azt az alperesnek vagy legalább a bíróságnak kellett volna bizonyítania. Azt, hogy mi a jogok és kötelezettségek alkotmányos kritériumoknak megfelelő eljárásjogi garanciái (körzeti erdőtervezési eljárás, körzeti erdőterv, Országos Erdőállomány Adattár) jogszabály, adott eljárásban hozott végzés, határozat állapítja meg, és nem egy több évvel korábbi határozat, vagy bírósági ítélet, amire az ítélet hivatkozik törvény előírásából következik.. Minden mérlegelésnek tűnő érvelés érdemességét eleve kizárja az, hogy nem a kereset és még csak nem is az alap közigazgatási hatósági eljárás releváns tényei voltak a formális mérlegelés tárgyai a ténylegesen lefolytatott I. fokú bírósági eljárásban, ezért még az elemi logikát is sértené annak feltételezése, hogy az ügy tényeinek szabad bírói mérlegelés még alkotmányosan elfogadható körében, illetve annak eredményeként jutott volna az I. és egyetlen fokú bíróság arra a következtetésre, hogy korábbi évek bármilyen okirata, ítélete önmagában ítélt jogot alkothatna a pertárgyi ügyben.

A félreértések elkerülése végett ismét hangsúlyozom, hogy nem a bírósági érvelés okszerűtlenségét tehát magát a mérlegelést nevezem meg az alaptörvénysértés elemeként, ezt csak mint annak bizonyítékát nevezem meg, hogy a bírói mérlegelésnek nem minősíthető a bíróság eljárása, gyakorlatilag nem volt mérlegelés, mert ezen az alapon ha a bíróság a Révay Nagylexikon adataira hivatkozna, egy formális mérlegelésben, hogy igazolja, hogy miért nem a törvény normaszövegében pontosan megnevezett alkotmányos eljárási garanciákat, illetve az azokon alapuló és egyben hatályos okiratokat alkalmazva állapította meg az erdő tulajdonosát érintő kötelezettségeket, azok mulasztását, illetve a mulasztás miatt kirótt szankciót, nyilván egy ilyen eljárás kiüresíti az Evt. alkotmányos eljárási garanciákat biztosító jogintézményt. Ezen az sem változtat, hogy az ítélet által hivatkozott korábbi ítéletek, közigazgatási határozatok alapjai a jogszabály szerint, tehát elvben szintén a körzeti erdőterv, mivel a hivatkozott korábbi határozatok sem a körzeti erdőterv akkor aktuális adatain alapultak, mivel akkor sem volt körzeti erdőterv, mivel azok közvetlen érvénye és hatálya nem áll fenn a pertárgyi ügyre, tehát, ha akkor a körzeti erdőterv alapján döntött volna a hatóság a kötelezettség megállapítására vonatkozólag, ez a döntés akkor sem alapozna meg ítélt jogot, ugyanis ezt egyszerre zárja ki az általam korábbi beadványimban hivatkozott normatív jogszabály (aktuális adatokkal kell összevetni a tényleges állapotot), valamint az, hogy az egyes évenként végrehajtott hatósági ellenőrzések a pillanatnyi állapot és a körzeti erdőtervek összevetése, ami egészen más viszonyt is jelenthet mint az egy vagy több évvel korábbi vizsgálat alkalmával megállapított viszonyok. ...Az alkotmányos eljárási garanciák kizárásának alkotmányjogi vizsgálata során nem az az elsődlegesen meghatározó kérdés, hogy milyen okból kerültek azok teljeskörű kizárássra, hanem annak van önmagában is meghatározó szerepe az alaptörvénysértés megállapítása körében, hogy kizárássra került, ugyanis alkotmányos garanciák hiánya egy perben önmagában is olyan alaptörvénysértő helyzet, melynek ténye nem igényel további bizonyítást, így azt sem kell se pro se kontra bizonyítani, hogy volt-e mentő körülmény, vagy nem volt mentő körülmény a bíróság eljárására.

Eljárási jogszabályi keretek és az erre hivatkozó végzés, valamint a kereset de még az önálló rész-eljárásban hozott egyik határozat jelölték ki a mérlegelésbe vonható jogtárgyakat, a bíróság ezt indoklás nélkül negligálta, és "peren kívüli" szempont szerint bírálta el keresetemet, de ha még ez sem lenne elég az Alaptörvény ellenesség megállapításához, mint a keresetem elemével ellentétes kérdést bírált el a bíróság az az azt vizsgálta, hogy pusztán megisméltése-e egy bizonyos korábbi, bíróság szerint erre eleve elvben és jog szerint alkalmas ténymegállapító határozatnak a tárgyi határozat, és nem azt az állításomat bírálta el, hogy jog szerint elvileg nem lehet, hogy ismétlődő határozat a pertárgyi határozat, hanem egy önálló határozat a per tárgya, amit a tárgyévben érvényes körzeti erdőtervvel kell összevetnie a bíróságnak. Persze ezt is csak okszerűtlenül tehettem meg, mivel egy logikai elemet

kihagyott az I. fokú bíróság azt, hogy ítélt dolog ilyen módon is csak az az évi erdőfelújítási kötelezettség megállapítására indult eljárásban hozott határozat lehetne, ha azt ugyanez a bírói tanács elbírálta volna de ezt a mai napig nem tette meg, de ha még a per ilyen szintű (tudniillik teljes körű) kiüresítése és másik perrel helyettesítését is tisztességes eljárásnak minősíteni a Tisztelt Alkotmánybíróság, az alaptörvényi garanciát jelentő körzeti erdőterv elvi szintű kizárást-kizáródását a perből már vitán felül Alaptörvény sértő eljárásnak kell tekintenie.

Magán igazságügyi szakértőm dr. Lánszki Imre a hetekben tett terepbejárása alapján most már egy részletesebb felmérés alapján egyértelműen megállapította, hogy az elmúlt húsz évben az erdő védelmi törvény 51 §-a szerinti, a technológiailag lehetséges erdőfelújítási módok közül a törvény szerint elsődlegesen alkalmazandó, azaz egyéb speciális korlátozó feltétel hiányában kötelező erdőfelújítási mód, az erdő magról történt természetes felújulása, azaz az erdőfelújítás megtörtént, ezt azonban *jogérvénnyel csak egy*, a Evt-ben leírt körzeti erdőtervezés során létrehozott körzeti erdőtervezési eljárásban illetve annak eredményét rögzítő közhiteles okiratnak minősülő Országos Erdőállomány Adattár alapján lehet megállapítani, és mind az erdőfelújítási kötelezettség tényének és tartalmának megállapítása, mind annak teljesülése csak ezeknek a közhiteles okiratoknak az alapján lenne megállapítható. A szakértői vélemény értelmében az erdészeti hatóság által előírt erdőfelújítási mód a Natura 2000 élőhely helyrehozhatatlan pusztulását idézi elő.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy [REDACTED] igazságügyi szakértő álláspontjából következik, hogy a körzeti erdőterv hiánya az alaptörvény egészséges környezethez való jogot garantáló cikkének nemcsak elvi sérelmét, de valós természeti kárt is okozna. Ez már nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó következmény, azonban fontosnak tartom ismét megjegyezni, hogy az újabb és újabb károk a jövőben is a kialakult alkotmányosan visszás helyzet miatt keletkeznek és fognak keletkezni. Az is logikus ámde negatív következmény, hogy, ha az alkotmányosan visszás helyzet következménye minden további kár, akkor az alkotmányos sértések feltárása és megszüntetése az egyetlen reális lehetősége a jövőbeni konkrét károk elkerülésének, amellyel, hogy ha nem kerül feltárára az immár változatos tartalommal, de mégiscsak 20 éve folyó alkotmányos visszás helyzet, ez egyben az egész alkotmányos rendszerre vonatkozó folyamatos jogrontás révén általában is károkozó mulasztás lenne.

Az Alaptörvény egészséges környezethez való jogot garantáló XXI. cikke valamint a nemzetközi egyezmények betartását garantáló cikket sérelme tehát nemcsak egy absztrakt sérelem a hatóság magatartása következtében de tényleges valós kárt is okoz a hatóság és a bíróság a jövőre nézve is az alkotmányos védelem alatt álló köztulajdon képező természeti környezetben, valamint jogi és anyagi hátrányt okoz magánszemélyek számára is, retorziókat is okozhat számukra, ugyanis az idő előtt kivágott fák vágási éretlenségéből eredő kárt okoz az erdő tulajdonosának, a Natura 2000 élővilág helyreállítása rendkívül költséges vagy egyenesen lehetetlene lenne, büntetőjogi fenyegetettség is érne az erdő tulajdonosait. Mégis a szankcionáló határozattal egy ilyen folyamatot kíván kikényszeríteni nemcsak a hatóság, de a bíróságok is.

Objektív tényként kell tekinteni azt, hogy bár a Tisztelt Alkotmánybíróság csak az Alaptörvény megsértését vizsgálhatja, ha ezt megteszik konkrét károk jövőbeni keletkezését akadályozhatja meg ezzel.

Ez a tárgyi ügy is példája annak, hogy a közigazgatási ügyekben a bíróságok a hatóságok egyoldalú nyilatkozatait feltétel és kritika nélkül elfogadják, úgy, hogy a hatóság által képviselt jogi és szakterülethez kapcsolódó elsősorban szakmai jogszabályokat, jelen esetben az erdővédelméről szóló törvényt nem ismerik, nem alkalmazzák, nem értelmezik ezért fogadják el az alperes hatóság egyoldalú nyilatkozatait, ami egyben azt is jelenti rendszer szinten a bírósági joggyakorlatban, hogy a hatékony jogorvoslat az ilyen eljárásokban eleve kizárt, hiszen bárminemű bizonyítás lehetőségét kizárják a bíróságok, miközben a közhatalmi jogosítványokkal is rendelkező fél jogi tényeket keletkeztethet saját perbeli érdekei érvényesítésére, bár tárgyi ügyben még erre sincs szüksége, hiszen a perben tett nyilatkozata nem jogi tény minőségű mégis ezeket és csak ezeket vonja mérlegelésbe a bíróság az alperes jogszerint valóban releváns határozatait, még a tárgyi közigazgatási eljárásban keletkezett és jogszabály szerint valóban releváns és alkotmányos garanciát megtestesítő okiratait, tényeit annak ellenére nem, hogy a keresetemben erre hivatkoztam. .

Tekintettel arra, hogy az igazságügyi szaktárca irányításával előkészület alatt áll a közigazgatási igazságszolgáltatási reform, tovább arra, hogy a parlamenti ellenzéki pártok azt sematikusán támadják, a sajtó és civil szervezetek a valós közjogi állapotot nem ismerik, sem társadalmi vita, sem javaslatok nem várhatók, nem lehet az Alkotmánybíróság elnéző a jelenlegi általánosnak mondható bírósági joggyakorlattal szemben csak azért, mert ezt egy kifogásolható törvény és eljárási rend mellett gyakorolják a bíróságok, és majd a reform után mindent másképpen fognak csinálni.

Azon egyszerű okból nem tartható ez az álláspont, mert ha nem válik világossá egy-egy konkrét ügy kapcsán az, hogy a közigazgatási bíraskodás hatékonysága jelenleg a nullánál is kevesebb, mert az kifejezetten diszfunkcionálisan működik, azaz a vélt vagy valós állami érdekeket védi a szakszerű és jogszerű jogszolgáltatás helyett, akkor nemhogy az új közigazgatási törvényt mellett sem fognak alkotmányosan eljárni továbbra sem a bíróságok, de még az új törvény sem lesz olyan hatékony, mint amilyen hatékony egy olyan törvény lehetne, amit a feltárt valós tapasztalatok alapján alkothatna a jogalkotó.

*Káros minden olyan felfogás, hozzáállás a jelenséghez, hogy majd a közigazgatási bíraskodási reform bevezetése után úgymint minden megváltozik, ezért a régi ügyeket nem szükséges rendezni, a jövőben már mindez nem fordulhat elő, a reform mindent megold. Ez tévedés, mert elő fog fordulni, ugyanis a mostani egyfokú, szakmaiságnak kevésbé megfelelő és rossz joggyakorlatot folytató bíróságoknak esetlegesen juttatandó felmentés hatályos lesz akkor is, ha többfokú, szakmailag felkészültebb bírók által képviselt és jobb törvények alapján működő bíróságok lesznek, mindez önmagában ugyanis még nem fog változást hozni, ha maga az Alkotmánybíróság éppen a közigazgatási reform kapujában menti fel a bíróságokat az alkotmányos kötelezettségeik alól. Nem arról van szó ugyanis, hogy a hatályos törvények mellett nem lenne lehetőség az ügyfelek jogsinak és kötelezettségeinek perbeli érvényesítésére, hanem arról, hogy maguk a bíróságok nem juttatják érvényre a mindezt biztosító jogokat. Semmi garancia arra, hogy a bíróságok megfelelőbb eljárási jogszabályok mellett változtatnak jelenlegi joggyakorlatukon. Önmagában a jobb törvény, korszerűbb eljárási keretek, intézményrendszer nem garancia a szemléletváltásra, és ahogy egy kevésbé jó törvény és intézményrendszer mellett megsértik ügyekben és szinte minden más ügyben magát a törvényt és az Alaptörvényt, tehát nem biztosítják még az alkotmányos garanciákat sem eljárásiakban, azt sem ami jelenleg adott, akkor semmi garancia arra, hogy az alkotmányosságot biztosítani fogják az eljárásaikban, ugyanis a szakmailag tökéletesebb az alkotmányosságnak jobban megfelelő eljárásjogi törvények és többszintű bírósági rendszer mellett is meg fogják azt sérteni. Ezen túlmenően ha a közigazgatási bíróságok valós működési anomáliái nem kerülnek kellő feltárássra és nem követi ezt megfelelő szankció, akkor a tájékozatlan civil társadalom, még a tágabb jogász társadalom sem fog megfelelő és szükséges legitim nyomást gyakorolni az igazságszolgáltatás egészére annak érdekében, hogy az az alkotmányosságot juttassa érvényre a saját eljárásaiban. Az új törvények érvényesítése kikényszerítését az Alkotmánybíróságnak már most meg kellene végre kezdenie. Az ügyem nem aposztrofálható egyszerűen egy egyedi ügyként, mivel húsz éve fennálló alkotmánysértő helyzetről van szó, mely időszak alatt tucatnyi alkotmánysértő bírósági eljárás került lefolytatásra az ügycsoportban és 20 éve nem kapom meg a tisztességes eljáráshoz való jogok ezekben a bíróságoktól. Azokban az ügyekben, ahol az egyik fél a Magyar Állam érdekkörébe tartozó hatóság, míg a bíróságok még csak mérlegelés tárgyává sem teszik a másik fél a felperes kerestében megnevezett hatósági mulasztásokat vagy jogsértéseket, addig az eljárásban szisztematikusan keresik a bíróságok a felperes magányszemély vélt vagy valós mulasztásait, és eközben kritikátlanul fogadja el a bíróság a az állami fél erre vonatkozó egyoldalú állításait. Teszik ezt a bíróságok annak ellenére, hogy a felperes magányszemély elvben a per ura és a bíróság feladata a keresetben foglaltak elbírálása lenne, azonban a magyar bíróságok jogfelfogásából sokkal inkább az következik, hogy egy közigazgatási per tárgyát úgy fogják fel, például egy az ügyfél számára kötelezettséget előíró határozat felülvizsgálata során, hogy a bíróság feladata nem is lehet más, mint az, hogy azt vizsgálja, hogy a felperes közembernek mi a kötelezettsége, továbbá, hogy azt teljesítette-e, amit a határozat számára előír, ugyanakkor az fel sem merül a bíróságok többségében, hogy azt vizsgálja, ami a keresetek tárgya, és a közigazgatási perek jogszabály szerinti tárgya is, hogy a hatóság mulasztott-e, illetve követett-e el szabálysértést. Ez a jogfelfogás eleve sérti az alkotmányos alapelveket és az ilyen eljárás nem is lehet más, mint alaptörvényt sértő eljárás. A bíróság az állam alattvalójaként kezeli a felperest, bíróság úgy vezeti a pert, mintha az egy a*

*felperes ellen folyó szabálysértési eljárás lenne és mivel a bíróság ellenvetés, kritika és bizonyítási teher megkövetelése, valamint a vonatkozó releváns jogszabályok figyelembe vétele nélkül elfogadja a hatóság egyoldalú nyilatkozatait az eljárásban eleve kizárt a hatékony jogorvoslat, a tisztességes bírósági tárgyalás a felperes részére. Egy a valós bírósági joggyakorlatot feltáró vizsgálat a Tisztelt Alkotmánybíróság részéről változtatásra ösztönözné a rendszert és társadalmi elvárásokat generálna a változtatásra, ugyanis jelenleg a közigazgatási eljárások és bírósági ügyek egyáltalán nem ismert területek, annak sajátos és bonyolult jellegük miatt a társadalom számára, a sajtó és a politikai pártok, társadalmi, civil szervezetek egyoldalúan csak annak párt politikai vonatkozásaival foglalkoznak, nem törődve azzal, hogy évi sok tízezer ügy érintette egyszerű állampolgár és ezeknek az ügyeknek a nem megfelelő kezelése, a gazdasági rendszer a mindennapi élet működésének minőségét, hatékonyságát rongják, amellet a jogszolgáltatásba vetett bizalmat ássák alá, már amennyiben egyáltalán a jelenségeket egyáltalán felfogja a közvélemény, és ez a jelenség teljes mértékben, vagy lényegét, meglétét tekintve nagymértékben pártsemleges jelenség, a média, a pártok teljesen félrevezető módon még a tervezett közigazgatási bíráskodási reformot is mint kizárólag pártpolitikai, hatalomgyakorlási kérdésként kezeli és támadja. A Tisztelt Alkotmánybíróság, álláspontom szerint döntéseivel képes ráirányítani a figyelmet az közigazgatási bíráskodás rendszerszintű alkotmányos visszásságaira felkeltve a probléma iránti társadalmi érdeklődést, és elvárást annak megváltoztatására. Ha egyebek mellet tájékozatlanság és érdektelenség miatt elmarad a társadalmi vita a jogszabály tartalmát illetően sem lesznek meg annak garanciái, hogy az valóban tartalmában olyan legyen, hogy hatékonyan szolgálja a jogalkotói célt azt, hogy azzal már valóban érvényesíteni lehessen a közigazgatási eljárásokban a jogokat és kötelezettségeket, jogvita esetében az ügyfél ezt hatékony és tisztességes eljárásban perben érvényesíthesse, illetve a legfőbb cél is teljesüljön azaz hatékonyan működjön maga a közigazgatási rendszer. "Önmagában a bírói hülyeség nem alkotmánysértő" mondta volt egy alkotmány jogász, én laikusként csak azt teszem ehhez hozzá, hogy, ha viszont a bírói hülyeség áldozata az Alaptörvény, akkor alaptörvényt sértő ez a bírói hülyeség, bár amit tapasztalok úton útfélen a bíróságokon az inkább korrupció a fogom tágabb rendszerrontó értelmében!*

A folyamatban lévő, az erdőgazdálkodási kötelezettség teljesítésére felhívó közigazgatási határozat felülvizsgálata során még juthat a bíróság arra a helyes következtetésre, hogy nincsenek meg, nem voltak meg a szankcionálás feltételei ez esetben perújítást kérhetnék, ami azonban nem hatékony jogorvoslat, hogy mennyire nem az, azt az ugyanennek az ügynek az előzményei, tehát a hatóság második szándékváltása előtti (1998-2009. évek között ugyanis bányanyitási tervnek megfelelően jár el az erdészeti hatóság, most pedig újra indítaná az erdőgazdálkodást) jogsértési nyomán keletkezett károm megtérítésére lefolytatott perben benyújtott perújítási kérelmemre adott bírósági eljárás az eklatáns példa, amikor is a Budapest Környéki Bíróság még a hatékony részvételt sem biztosította a perújítás megengedhetőségét bíráló per tárgyalásán, és ilyen módon utasította el kérelmemet, a kizárásom miatti panaszomat az I. fokú bíróság, a fellebbezésemet ebben a körben a II. fokú bíróság még csak nem is vizsgálta, az emiatt az Alkotmánybíróságra benyújtott alkotmányjogi panaszom még az előszűrőn sem jutott át a Tisztelt Alkotmánybíróság Főtitkára a panaszom befogadását tehát még az érdemi vizsgálat lehetőségét elbíráló bírósági tanács elé bocsátását is elutasította.

Panaszbeadványom az Abtv. 29. §-a szerinti tartalmi követelményeknek megfelel, mert a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény ellenességeket tártam fel beadványaimban, továbbá alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések körében hoztam fel kifejezetten alkotmányjogi érveimet.

Alkotmányjogi szempontból nem azt kell bizonyítanom, hogy ha az alaptörvény ellenesség nem következik be, akkor más, azaz számomra kedvező bírói döntés születik, hiszen ez, a perben folyó jogvita a bírói mérlegelés körét érintő kérdés firtatása lenne, ami az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső kérdés, hiszen az Alkotmánybíróság nem egy újabb bírósági szint egy jogvita eldöntésére, mindössze azt kell bizonyítanom, hogy az alaptörvényt sértő eljárás olyan jogi tényre van hatással, ami képes a bírói döntés lényeges meghatározására. Ilyen jogi tény az, hogy a



ellenes, és az lenne akkor is, ha nem a bíróság hanem az ehhez szükséges alaptörvényi felhatalmazással rendelkező erdészeti hatóság hozta volna.

A három alapvető alaptörvénytörvénysértési kör:

- per kiüresítése egyben "más" kereset elbírálása, más per tényállása okiratai alapján
  - alkotmányos eljárási garanciák kizárása
  - alkotmányos hatáskör túllépés
- egymásra épülő komulatív hatásai: - Jogok és kötelezettségek okirati bizonyítékai egyben alkotmányos eljárási garanciák- korábbi Alaptörvénytörvénysértő határozat hatása a tárgyi ítéletre egyéb említett tényezők.

Tekintettel arra, hogy közigazgatási szerv, jelen esetben az erdészeti hatóság egyedi határozatban, az Evt. általam korábban már számos alkalommal kifejtett egymásra épülő jogszabályi rendelkezései miatt, egyedi határozatban nem keletkeztethet erdőfelújítási kötelezettséget, tovább tekintettel arra, hogy a bíróság viszont ítéletével olyan döntést, ami jogérvénnyel bírva kötelezettséget keletkeztet, a panaszom tárgyát képező ítéletet úgy kell tekinteni, hogy maga az ítélet helyettesített egy kizárólag a közigazgatási szerv által és az Evt. normatív előírásaiban szabályozott módon lefolytatott eljárásban hozható határozatot, csak, hogy míg az egyedi közigazgatási határozat a kötelezettségek keletkeztetésére nem, a bírósági ítélet viszont jogérvénnyel bíró határozat, tehát csak ez az utóbbi azaz az ítélet és csak az tekinthető olyan jogi aktusnak, aminek a közigazgatási határozat nem, tehát olyan döntésének, ami a jogi tény, az erdőfelújítási kötelezettséget, annak mulasztása tényét, valamint a mulasztás felróhatósága jogi tényét keletkeztette, ami pedig egy újabb már többször hivatkozott alaptörvény ellenesség, mivel a bíróság ezzel a döntésével túllépett az Alaptörvény megadta alkotmányos körlátain.

Fontos körülmény minden közigazgatási perben, hogy a bíróság nemcsak elutasíthatja adott esetben a keresetet, de hatályában fenn is tarthat egy közigazgatási határozatot, ami jelen esetben egy olyan közigazgatási eljárás eredménye, amiben nem volt biztosítva a tisztességes hivatali eljáráshoz való jogom. Ez pedig alkotmányos alapjog, akárcsak az is alkotmányos alapjog, ami szintén nem teljesült, hogy a közigazgatási eljárásban ért jogsérelem miatt jogorvoslattal élhessek mind a közigazgatási eljárásban mind a bíróság előtt.

Ismétlem, a szankciót állítólagosan megalapozó kötelezettség annak mulasztása és a mulasztás felróhatóságát megállapítani jog szerint egyedül képes eljárásban hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata még folyamatban van, ugyanazon bírói tanács előtt, mely bírói tanács a jelen alkotmányjogi panaszom tárgyában meghozta az ítéletet.

Az alapjog, hogy közigazgatási kérdésben a hatóság, a közigazgatási hatóság döntsön méltányosan, jogszerűen, tisztességes eljárásban ami egyben azt is jelenti, hogy az is alapjog, hogy ezt nem más közhatalmi ág tegye meg elsődlegesen, a bírósága is vonatkozik. Ilyen értelemben az Alaptörvény P), Q) cikkei az Alaptörvény egyéb rendelkezései összefüggései miatt, nemcsak a közigazgatási szervre egyrésztől és a bíróságokról másrésztől ír elő alkotmányos jogokat és kötelezettségeket, illetve jelöli ki az alkotmányos korlátokat, hanem mindkét hatalmi ágra vonatkozóan az állampolgárok jogai és kötelezettségei körében is jogokat és kötelezettségeket ír elő, mind az állampolgár, mind a közigazgatási kormányzervek, mind a bíróságok körében, tehát e két hatalmi ág egymásközi valamint az állampolgárok közötti jogviszonyokat rendezi, méghozzá Alaptörvényi szinten, ezért tény az, hogy a hatalmi ágak hatáskörét szabályozó Alaptörvény cikkek mindegyike így az általam hivatkozott P), Q) cikkei illetve e szabályozási rendszer egyéb részlemei együttesen az állampolgárok jogait és kötelezettségeit is szabályozzák, ennek sérelme okozhatja és ügyemben okozza is az Alaptörvény tulajdon feletti szabad rendelkezés alapjoga alkotmányos garanciáját adó XIII. cikkét, valamint a tisztességes bírósági eljárást garantáló XXVIII. cikk (1), (7) bekezdéseit, valamint a tisztességes hatósági eljárást garantáló XXIV. cikkét tehát az hatósággal és a bírósággal fennálló jogviszonyát biztosító garanciákat függetlenül attól, hogy a P9, Q) cikkek tételesen önmagukban nem fejezik ki, mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a hivatkozott cikkek is az állampolgárok alapvető, Alaptörvényben garantált jogait biztosítják mégpedig a tisztességes hatósági eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz, a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot is garantálják, mert eme alaptörvényi garancia rendszer elidegeníthetetlen elemei.

Az, hogy a másik fél a hatóság egyoldalú nyilatkozatát fogadta el a bíróság már meghatározta a per a döntés kimenetelét. Hangsúlyozom, nem az az alkotmányjogi panaszom tárgya, hogy az alperes nyilatkozatának elfogadásával téves következtetésre jutott a bíróság, tehát nem a mérlegelés és a döntés tartalmát kifogásolom, hanem azt a módszert, amit a bíróság az tárgyalás folyamán követett. Tény, hogy mind az én, mind az alperes álláspontját a bíróságnak a körzeti erdőterv és az Országos Adatállomány aktuális (!) adatainak összevetése alapján kellett volna elbírálnia a bíróságnak és ez alapján döntenie, ezt az összevetést a másik fél esetében sem tette meg, a bírói döntést az tette mégis diszkriminatív, hogy a szükséges mérlegelést elmulasztva az egyik fél álláspontját kritika nélkül jogi tény szintjére emelte, tehát amellet, hogy az alaptörvénytörvénysértő eljárás a döntést potenciálisan befolyásolni képes eljárás volt, valójában meg is határozta a konkrét döntést.

kötelezettségeket, ideértve annak megállapítását is, hogy a kötelezettségek kit terhelnek, és, hogy történt-e mulasztás, ha igen felróható-e valakinek, ha igen kinek, szintén a körzeti erdőterv illetve az az alapján aktualizált közhiteles , , a körzeti erdőterv tartalmazza, és a hatósági erdőtervezési eljárásban kerülnek meghatározásra ezek a kötelezettségek, ami, mint közhiteles okirat a bíróság is köti, tehát **nem a bírói mérlegelés körében, hanem közhiteles okirat alapján állapíthatja meg a bíró a fenti pertárgyi kérdésekben a tényállást, ami eleve nem következtetés, hanem okirati tény, amit a peres fele nyilatkozataival és bizonyítékaival kell egybevetnie a bíróságnak, de mivel a tényállás nem kerül megállapításra egyáltalán nem lehet bírói mérlegelésről még beszélni sem**, a tárgyi ügyemben nemcsak, hogy kizárta a bíróság a perből ezeket az okiratokat, hanem azok relevanciáját is tagadta, keresetemet ebben a körben nem bírálta el, vagy éppen igen, -olyan ítéletértelmezés esetén, hogy az "erdőterv" készítés nem kötelező, ha nincs erdőgazdálkodó-, ekkor azonban éppen ezzel a téves döntésével (törvényben definiált fogalmak bírói keverése stb. ezt részleteztem korábbi beadványaimban) zárta ki az alkotmányos eljárási garanciát az egész perből, márpedig, ha nem a bírón és **nem a bírói mérlegelésen hanem egy alkotmányos eljárási garanciát megtestesítő (!) közhiteles okiraton "múlik" az érdemi bírói döntés, akkor teljesül az Abt. 29. § egyik elfogadhatósági feltétele mindkét premisszája**, ugyanis a bírói szabad mérlegeléstől függetlenül determinált az ügy, ezt hagyja, hagyta figyelmen kívül az I. fokú bíróság, a bírói eljárás mérlegelésen kívüli okból alaptörvény ellenes (alkotmányos eljárási garanciák kizárása perből, per meghatározó tényállásának, kereset, végzés elemeinek teljes mellőzése az egész perből nem mérlegeléssel történt), ami önmagában az egyik önállóan elbírálandó alaptörvénytől, alaptörvény ellenes és eredményt determináló elem, az alkotmányos eljárási garanciának minősülő körzeti erdőterv kizárása az egész perből, mint eme minőség miatt önállóan elbírálandó egyik alaptörvény ellenesség, valamint teljesül a másik premissza, az hogy a az ügy érdemére meghatározó hatással van az alaptörvénytől.

A pert alaptörvény által garantált módon azaz tisztességes, diszkrimináció mentes módon eldönteni, egyáltalán eldönteni képes alkotmányos eljárási garanciák kizárása egyik következménye önmagában az, hogy nem lehet megállapítani a kötelezettségeket, ha mégis dönt a bíró ez tény már önmagában is joglap nélküli döntés, mindenképpen az okiratok - mely adatok olyan közigazgatási eljárás során jönnek létre, melyek alkotmányos eljárási garanciát képeznek és külön erre az eljárására is önálló jogorvoslatot biztosít a törvény- adatainak alaptörvénytől (!) (egyebek mellett azért is mert önálló jogorvoslatot fűz a törvény eme alkotmányos garanciákat biztosító eljárásban az érintett ügyfeleknek) hiánya önmagában kihat az érdemi bírói döntésre, ugyanis a per alapkérdését dönti el a bíró a jogszabályi előfeltétel hiányában az pedig, hogy a döntést mási fél, az állami érdekkörbe tartozó fél javára, annak egyoldalú nyilatkozatát elfogadva tette az I. fokú bíróság mint módszer determinálta a döntést, ez pedig a jogvita esetében nem egyszerűen azt jelenti, hogy függetlenül a per tényleges kimenetelétől súlyosan korlátozta a másik fél jogainak érvényesítését, ami önmagában elegendő az alaptörvénytől megállapításához, hanem azt is jelenti, hogy egy diszkriminatív eljárásban meg is határozata a per kimenetelét, hiszen önkényesen a két álláspont közül az egyiket fogadta el a bíróság.

Mivel a pert az alaptörvényi garanciákat jelentő okiratok önmagukban képesek eldönteni, a bíróság döntése közvetlenül ezt az alkotmányos garanciát helyettesítette, ez a bírói cselekmény egyszerre alaptörvény ellenes és egyszerre ügydöntő döntés, mégpedig a saját Alaptörvényben meghatározott alkotmányos hatásköri korlátainak túllépése körében hozott, tehát már csak ezért is Alaptörvény ellenes bírói döntés.

Egyszerűbben fogalmazva az vitán felül áll, hogy ha egy olyan, szankcionálás előfeltételét adó eljárás hiányában szankcionálnak, mely eljárás alkotmányos garancia és önálló jogorvoslatot is biztosít ehhez az eljáráshoz a törvény, akkor a szankcionálás alaptörvény ellenes.

Tehát a per kezdete előtt más sérültek az alaptörvényben biztosított alapjogok, ezeket már perben utólagos jogi reparációra nem is volt lehetőség, ezért bármilyen korábbi érdemi bírói döntés csak Alaptörvény ellenes helyzetet fenntartó döntés lehet, a bíróság nem tehetett volna mást, nem hozhatott volna más ítéletet, olyan ítéletet, ami nem alaptörvénytől, amiben azt állapítja meg, hogy a szankcionálásnak sem anyagi és eljárásjogi sem alaptörvényi feltételei nem voltak és jelenleg sem adottak, ezért kellett volna a határozatot hatályon kívül helyeznie.

A bírósági eljárás önmagában is alaptörvénytől függetlenül az előzményektől ez megállapítható, ugyanis sem ő sem más azaz az elvben eljáráshoz alkotmányos felhatalmazással rendelkező közigazgatási szerv nem hozhatott volna döntést körzeti erdőterv nélkül.

Nevetséges lenne azt állítani, (amikhez hasonló most a megismételt tárgyi erdőhöz kapcsolódó bányatelek törlési perben a bányászati hatóság állít saját eljárásáról, gondolom ez az ügy is nemsokára érkeztetve lesz a Tisztelt Alkotmánybíróságon ), hogy pusztán azért, mert a bíróságnak nincs alkotmányos hatásköre egy döntés meghozatalára, akkor már azt nem is kell vizsgálni, hogy az az eljárás amit lefolytatott önmagában is Alaptörvény

Az alaptörvény ellenesség bizonyításának nem csak, hogy nem előfeltétele annak bizonyítása, hogy, ha az alaptörvény sértés nem történik meg, akkor a per döntő kérdésében egészen más döntés született volna, olyannyira nem szükséges ennek bizonyítása, hogy ez már a per érdemi eldöntését célozná ami alkotmányosan nem is lehet egy alkotmányjogi vizsgálat tárgya az Alkotmányjogi bíróság előtt folyó ügyben, hanem csak azt kell és lehetséges e keretek között bizonyítani, hogy az Alaptörvény sértés olyan kérdést, kérdéseket érint, amelyek a per alapkérdései, így a bírói döntést befolyásolják.

A magyar bíróságok joggyakorlatának közigazgatási perekben és általában az olyan perekben ahol már eredendően nincs meg a fegyveregyenlőség a bírósági joggyakorlatnak vajmi kevés köze van a jogok érvényesítéséhez, annál több köze van az erősebb fél vélt vagy valós, de mindenképp fölötte érdekeinek védelméhez.

Fenti kijelentésre tekintettel nem bizonyítás tárgya ebben az eljárásban mégis hivatkozom rá, hogy **az alaptörvény ellenességnek egy olyan összetett módja valósult meg, ami az ügyben mégis determinálta a bírói döntést azaz nemcsak potenciális képesség keletkezett erre, hanem olyan körülményt teremtett a bíróság a többszörös alaptörvénysértő eljárásával, amiből egyenesen következett a konkrét döntés.** Hogy ez a konkrét döntés történetesen hibás itt most érdemben, tehát az alaptörvénysértés bizonyítékaként nem firtatom, mivel nem ez az alaptörvénysértés megállapításának a tárgya, de arra hivatkozom, hogy a per (kereseti elemektől, a közigazgatási eljárást indító végzés, a végzésben hivatkozott jogok és kötelezettségek érvényesítését alkotmányosan garantáló jogszabályok) kiüresítése egyenlő a jogorvoslati lehetőségem negligálásával a jogorvoslatot az Alaptörvény garantálja, és mivel mindezek helyett a pert a bíróság a másik fél, az állami érdekkörbe tartozó alperes egyoldalú nyilatkozata alapján döntötte el, mely egyoldalú elfogadása diszkriminatív, a jogorvoslati jogom elvonása, jogaim és kötelezettségeim érvényesítése pusztán lehetőségének az előzetes kizárása, az I. fokú bíróság által alkalmazott pervezetési módszer, az eljárási lépések, melyek egyenként is a fentiekben említett okok miatt Alaptörvény ellenes egyenesen vezetett a végeredményhez, ahhoz, hogy a bíróság elutasította a keresetemet. Tehát nem egyszerűen arról van szó, ami egyébként önmagában is Alaptörvény ellenes, hogy olyan alaptörvény ellenesség történt az eljárásban ami potenciálisan képes arra, hogy döntően befolyásolja a per kimenetelét, hanem a bírói eljárás konkrétan, okszerűen meghatározta ezt az eredményt.

Per kiüresítése a bíróság részéről akkor és csak akkor lett volna alaptörvény által biztosított alkotmányos eljárási garanciáknak, azaz a tisztességes eljárásnak és hatékony jogorvoslati alkotmányos követelményének megfelelő eljárás legalább formálisan, ha a per kiüresítését érdemben indokolta volna, de még ebben az esetben is fennállna a másik alaptörvénysértő körülmény az, hogy indoklással ugyan de alaptörvény által garantált jog érvényesítését biztosító eljárási garanciát zárt ki a bíróság.

Korábbi beadványaimban részleteztem az Evt. és R-jei rendelkezéseit azt, hogy az erdőfelújítási kötelezettségre vonatkozó szakaszok egy a tulajdonjogot korlátozó törvényi előírások, amiknek alkotmányos ellensúlyát képezik azok a jogszabályi szakaszok, amelyek az ilyen döntési eljárásokban való részvételi, jogorvoslati jogot biztosítják, ebben a tárgyi ügyben ebből az egyik legmeghatározóbb a 88/2000. (XI. 10.) FVM rendelet különösen a 61-66. §-a, mert ez írja elő azt, hogy az esetlegesen megállapított mulasztások esetén vizsgálni kell a felróhatóság kérdését is, és ez alkotmányos eljárási garancia, mivel a tulajdonkorlátozás alkotmányos ellensúlya, egyben a jogok és kötelezettségek perbeli érvényesítésének meghatározó jogi alapja, ezt zárta ki ez a bíróság is, ezért is Alaptörvénysértő ez az ítélet is.

Mivel az Evt. normatív előírásai a jogok és kötelezettségek érvényesítését részletiben szabályozzák és ez az szabályozott eljárás egyebek mellett a körzeti erdőtervezési eljárás, ami egyben minden közigazgatási és peres eljárásban a jogorvoslat és a jogok és kötelezettségek érvényesítésének a nélkülözhetetlen elemei, ezek hiánya kizárja minden jog és kötelezettség érvényesítését valamint minden jogorvoslati való élési lehetőségét és mivel ezeket a jogokat az Alaptörvény cikkei garantálják, tehát megállapítható az Evt. 33-36. §.cikkei, az Evt. és R-jei a 88/2000. (XI. 10.) FVM rendelet különösen a 61-66. § a 11/2010 FVM rendelet egésze jogokat és kötelezettségeket szabályozó szerepe tehát perben releváns szakaszai, valamint az eljárási cselekmények közötti összefüggés is megállapítható, ezért az Evt. ben nevesített alaptörvényi eljárási garanciák közigazgatási valamint peres eljárásból való kizárása Alaptörvény ellenessége ezzel bizonyított.

Az Alaptörvény **XXIV. (1) (2)** garantálja, hogy azt is, hogy hatóságok bírálják el tisztességesen stb. az ügyeket tehát azt is garantálja, hogy nem más szerv, és nem a bíróság hozza meg de facto a közigazgatási döntéseket. Ügyemben ezt mégis a bíróság tette meg, annak ellenére, hogy az Alaptörvény hatóságok illetve bíróságok hatáskörét taxatívén előíró 15. cikk (1) valamint a 25. cikke együttesen kizárja, ami alkotmányos korlát, a bíróság lépte át a rá vonatkozó Alaptörvényi rendelkezést, azonban ennek egyenes és közvetlen hatása az, hogy sérül az Alaptörvénynek a már az

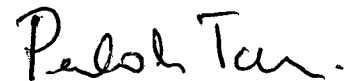
*én érdekkörömet közvetlenül érintő* **XIII., XXIV. cikk (1), (2), XXVIII cikk (1), (7)** bekezdéseiben megnevezett alapjogok érvényesülése, mivel ezek a tulajdon feletti rendelkezésem jogát, a tisztességes hivatali valamint peres eljáráshoz való jogomat, minden ilyen ügyben olyan hatóságok valamint bíróságok járnak el, melyek közül az ügyemben döntők mulasztással illetve alkotmányos hatáskörtúllépéssel sértették meg az Alaptörvény rájuk vonatkozó garanciáit, mely garanciák írják le alkotmányos hatáskörüket és kötelezettségeiket, egyben ennek korlátait is. és mivel jogaimat és kötelezettségeimet, ügyeimmet a hatóság előtt és a bíróságon perben nem tudom hatékony és tisztességes eljárásban intézni, a jog nem kiszámítható az ilyen eljárásban, hatékony jogorvoslással nem tudok élni. Tehát az I. fokú bíróság hatáskör túllépése Alaptörvényt sértő, jogbiztonság hiányát okozó olyan eljárást, ami a már az én érdekkörömben tartozó alkotmányos alapjogok sérelmét okozza egyenesen és közvetlenül, ez Alaptörvény ellenesség bekövetkezte, aminek ténye nem igényel további bizonyítást.

Bírói ítélet egyébként sem tartalmaz olyan fordulatot, hogy miért nem a körzeti erdőtervre vonatkozó Evt rendelkezéseit kell figyelembe venni, azaz érdemi indoklás nélkül került negligálásra ez az alkotmányos eljárásjogi garancia az egész perből.

Korábban benyújtott panaszomat tehát mindenben fenntartom, kérem a támadott ítélet Alaptörvény sértését megállapítani, valamint kérem az ítélet megsemmisítését a kifejtett alkotmányjogi érveimre és bizonyítékaimra tekintettel!

Budapest, 2016. szeptember 22.

Tisztelettel:



Perlaki Tamás

melléklet: 1./ Kúria Kfv.III.37.572/2016/2.számú végzése  
2./ NÉBIH 01.4/16K/2013. számú ellenkérelme